

ΕΤΟΣ 60όν

18 Νοεμβρίου 2012

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 47 (3103)

Η ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΑΦΡΟΝΟΣ ΠΛΟΥΣΙΟΥ

Ἡ ἀφορμή γιά τήν παραβολή

Τήν παραβολή τοῦ ἄφρονος πλουσίου τήν εἶπε ὁ Κύριος μέ ἀφορμή τή διένεξη μεταξύ δύο ἀδελφῶν γιά τό μοίρασμα τῆς περιουσίας. Συγκεκριμένα, καθώς ὁ Κύριος δίδασκε τό λαό, κάποιος ἀπό τό πλῆθος τοῦ ζήτησε νά μιλήσει στόν ἀδελφό του, ὥστε νά μοιραστοῦν τήν περιουσία τους. Τότε ὁ Κύριος τοῦ ἀποκρίθηκε ὅτι τό ἔργο του ἐδῶ στή γῆ δέν ἦταν νά δικάζει τοὺς ἀνθρώπους καί νά τοὺς διαμοιράζει τίς περιουσίες τους. Ἐπιπροσθέτως, ἐπέστησε τήν προσοχή καί σ' αὐτόν καί σέ ὅλο τό λαό, ὥστε νά προφυλάσσονται μέ κάθε τρόπο ἀπό τήν πλεονεξία, ἐπειδή τό μάκρος καί τό νόημα τῆς ζωῆς δέν ἐξαρτᾶται ἀπό τήν περίσσεια τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν. Γιά νά κάνει σαφῆ αὐτόν τό λόγο του, εἶπε τήν παραβολή τοῦ ἄφρονος πλουσίου. Ἀπό αὐτή, ὅπως σημειώνει ὁ Εὐθύμιος ὁ Ζιγαβηνός, φαίνεται ξεκάθαρα ὅτι ἡ πλεονεξία, ἐνῶ προξενεῖ μέριμνες καί λύπες, δέν μπορεῖ νά προσθέσει ζωή, καί ἐπίσης ὅτι ὄχι μόνον εἶναι μάταιος κόπος τό νά πλεονεκτεῖ κάποιος, ἀλλῆ καί τόν ζημιώνει αἰώνια.

Τό παράδειγμα τοῦ Κυρίου

Εἶναι ὄντως ἀξιοπρόσεκτη ἡ ὅλη στάση τοῦ Κυρίου. Ὁ Χριστός ἀποφασιστικά ἀρνῆθηκε νά ἀναμιχθεῖ στή φιλονικία τῶν δύο ἀδελφῶν γιά τά περιουσιακά θέματα. Ἀντίθετα, τοὺς τόνισε ὅτι ὅλη ἡ φροντίδα τους θά πρέπει νά στραφεῖ στό πῶς νά γίνουν πλούσιοι στά πνευματικά ἀγαθά τοῦ Θεοῦ καί ὄχι στά ὑλικά ὑπάρχοντα τῆς πρόσκαιρης ζωῆς. Ἄν τά δύο ἀδέλφια τόν ἄκουγαν καί προσανατόλιζαν τή ζωή καί τήν καρδιά τους πρὸς τήν κατεύθυνση πού τοὺς ὑποδείκνυε, αὐτομάτως θά ἔπαυαν οἱ μεταξύ τους φιλονικίες, ἀδικίες καί ἐχθρικές διαθέσεις.

Μέ ἀφορμή τήν παραπάνω διαπίστωση, ἀξίζει νά σημειωθοῦν οἱ ἐξῆς σπουδαῖες παρατηρήσεις τοῦ ἀρχιμανδριτοῦ Σωφρονίου Σαχάρωφ. Τόνιζε ὁ μακαρί-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιβ' 16-21, η' 8)

Τό αγαθό είναι ο ίδιος ο Θεός

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα· καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου; Καὶ εἶπε· Τοῦτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας, καὶ μείζονας οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γενήματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου, καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· Ψυχῆ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός· Ἄφρον, ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἠτοίμασας, τίني ἔσται; Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν. Ταῦτα λέγων, ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὅσα ἀκούειν, ἀκούετω.

στός γέροντας ὅτι ἡ ἐντολή τοῦ Χριστοῦ πού λῆει «Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν» δέν ἐπιτρέπει καθόλου νά ὑποβιβάσουμε τό Εὐαγγέλιο στό ἐπίπεδο τῆς ἀδελφοκτόνου διαίρεσεως τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν. Εἶναι τελείως λάθος νά εἰσέρχονται οἱ ἐπίσκοποι, οἱ θεολόγοι, οἱ πιστοὶ χριστιανοὶ γενικά, στίς τάξεις τῶν μαχτῶν γιά τὴν ἐπικράτηση τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης. Ὁ Κύριος δέν εἰσῆλθε στόν πειρασμό νά πορευθεῖ αὐτὴ τὴν ὁδó. Γι' αὐτὸ καὶ ἐμεῖς ὡς μιμητὲς του ὀφείλομε νά τὴν ἀποφύγουμε. Ἡ ἀποφυγὴ μας ὑπαγορεύεται ἀπὸ τὴ συνείδηση ὅτι κάθε ἀλλοτρίωση καταστάσεως στίς κοινωνικὲς σχέσεις μὲ ἐπαναστατικὸ, δηλαδή ἐκβιαστικὸ τρόπο, θά ἀποδειχθεῖ τελικὰ ἀντικατάσταση τῆς μιᾶς βίας ἀπὸ τὴν ἄλλη. Δέν ἔχουμε τό δικαίωμα νά πραγματοποιήσουμε ἐκβιαστικὲς πράξεις –ἀκόμη καὶ ἐπάνω στοὺς ἐκβιαστὲς– στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. Νά ἐλέγξουμε ὅμως τὴν ἀδικία, ζώντας μὲ ἔνταση, γιά νά φυλάξουμε τὴ δικαιοσύνη πρὸς ὅλους, μπορούμε καὶ τό κάνουμε, ὅταν βλέπουμε ὄφελος ἀπὸ τό λόγος μας.

Ὁ ἄφρων πλούσιος ὡς παράδειγμα πρὸς ἀποφυγὴν

Ἐλέγχοντας ὁ Κύριος τὴν ἀδικία καὶ τὴν πλεονεξία παρουσιάζει μέσα ἀπὸ τὴν παραβολὴν τὸν τύπο τοῦ ὑλόφρονα καὶ ἐγωιστοῦ ἀνθρώπου. Ὁ ἄφρονος πλούσιος φαινομενικὰ δέν ἀδίκησε κανένα. Εἶχε πλοῦσια σοδειά, ἐπειδὴ ὁ Θεὸς εὐλόγησε τὰ χωράφια του. Χωρὶς ὅμως νά περάσει ἀπὸ μέσα του ἡ παραμικρὴ σκέψη εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Θεό καὶ ἔχοντας τό φρόνημα «δικὰ μου εἶναι καὶ ὅ,τι θέλω τὰ κάνω», εἰσῆλθε σὲ πολλὰς μέριμνας καὶ σκέψεις γιά τό ποῦ νά συγκεντρώσει τοὺς καρπούς του, ὥστε νά διαφυλαχθοῦν γιά πολὺ καιρό. Αὐτὸ ποῦ τὸν ἐνδιέφερε μόνον ἦταν ἡ συσσώρευση ἄφθονου πλοῦτου, γιά νά ζεῖ πολλὰ χρόνια ἄνετα τρώγοντας καὶ πίνοντας καὶ διασκεδάζοντας.

Ἡ πραγματικότητα ὅμως ἀποδείχθηκε τελείως διαφορετικὴ ἀπὸ ὅ,τι αὐτὸς νόμιζε. Ὁ πλοῦτος του, τὸν ὁποῖο θεωροῦσε πηγὴ χαρᾶς καὶ εὐτυχίας, ἔγινε πηγὴ ἄγχους, ταραχῆς καὶ περιττῶν φροντίδων. Καὶ ἡ ζωὴ, τὴν ὁποία θεω-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ὁ Ἰησοῦς εἶπε τὴν ἐξῆς παραβολὴν. «Ἐνὸς ἀνθρώπου πλουσίου τὰ χωράφια ἔφεραν ἔσοδειάν μεγάλην καὶ ἐσκέπτετο μέσα του, “Τί νὰ κάνω, ἐπειδὴ δὲν ἔχω ποῦ νὰ συγκεντρώσω τοὺς καρπούς μου;” καὶ εἶπε, “Αὐτό θὰ κάνω: Θὰ κατεδαφίσω τίς ἀποθήκες μου καὶ θὰ χτίσω μεγαλύτερες καὶ θὰ συγκεντρώσω ἐκεῖ ὅλα τὰ γεννήματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου, καὶ θὰ πῶ εἰς τὴν ψυχὴν μου, Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ, γιὰ πολλὰ χρόνια· ἀναπαύου, φάγε, πῖε, εὐφραίνου”. Ὁ Θεὸς ὅμως τοῦ εἶπε, “Ἀνόητε, αὐτὴν τὴν νύχτα ζητοῦν ἀπὸ σέ τὴν ψυχὴν σου. Ἐκεῖνα δέ ποῦ ἐτοίμασες, ποῖός θὰ τὰ πάρῃ;”. Αὐτὰ παθαίνει ἐκεῖνος ποῦ θησαυρίζει διὰ τὸν ἑαυτὸν του καὶ δὲν φροντίζει νὰ γίνῃ πλούσιος ὡς πρὸς τὸν Θεόν. Ἐνῶ ἔλεγε αὐτά, ἐφώνησε, «Ἐκεῖνος ποῦ ἔχει αὐτιά διὰ νὰ ἀκούῃ, ἄς ἀκούῃ».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ροῦσε δεδομένη καὶ ἐξασφαλισμένη, σάν καπνὸς διαλύθηκε μέσα σέ μιά νύκτα. Καὶ τό χειρότερο, ἐνῶ αὐτὸς δὲν σκεφτόταν κανένα, τὸν σκέφτονταν συνεχῶς οἱ δαίμονες, οἱ ὁποῖοι, κατὰ τό βιβλίον τῆς Ἀποκαλύψεως, μέρα καὶ νύκτα κατηγοροῦν τοὺς ἀνθρώπους ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ (Ἄποκ. 12,10), καί, ὅπως μαρτυρεῖ ὁ Κύριος στὴν παραβολή, ἀπαιτοῦν τίς ψυχές τῶν ἀδίκων καὶ ἁμαρτωλῶν. Ἔτσι, ὅ,τι θεωροῦσε ὀλιόδικό του καὶ ἀναφαίρετο κτῆμα του, πλοῦτος, ζωὴ, εὐτυχία, ὅλα χάθηκαν σέ μιά ἀναπάντεχη στιγμή.

Αὐτὰ παθαίνουν ὅσοι δὲν ἐλπίζουν στὸν Θεό, ἀλλὰ στὸν ἑαυτὸ τους, δίχως νὰ νοιάζονται καθόλου γιὰ κανέναν ἄνθρωπο. Γι' αὐτὸ ἀποτελεῖ βασικὸ γνῶρισμα συνέσεως καὶ ἐπιγνώσεως τῆς πραγματικότητας τὸ νὰ κατανοήσουμε ὅτι ὅλα τὰ ἀγαθὰ ἀνήκουν στὸν Θεό. Ὅ,τι καλὸ ἔχουμε πηγάζει ἀπὸ τὸν Θεό. Ὡς ἐκ τούτου, ὀφείλουμε νὰ εὐγνωμονοῦμε καὶ νὰ δοξάζουμε συνεχῶς τὸν Κύριο γιὰ ὅλα καὶ νὰ μὴ θεωροῦμε τὸν ἑαυτὸ μας ἰδιοκτήτη κανενὸς πράγματος, οὔτε ἀκόμη καὶ τῆς ζωῆς μας. Σέ ὅλα τὰ ἀγαθὰ εἴμαστε διαχειριστές καὶ ταμίες, καὶ ὡς τέτοιοι ὀφείλουμε νὰ τὰ διαχειριζόμαστε ὅπως ἀναπαύεται ὁ Κύριος καὶ Θεὸς τῶν ἀπάντων. Καὶ ἀφοῦ ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη, μόνο στὴν ἀγάπην ὅπως μᾶς τὴ δίδαξε ὁ Κύριος Ἰησοῦς μπορούμε νὰ βροῦμε τὴν ὀρθὴ διαχείριση ὅλων τῶν ἐπίγειων ἀγαθῶν.

Ζώντας μέ αὐτὸ τό θεῖο φρόνημα –μέ ἄλλα λόγια, ἔχοντας νοῦν Χριστοῦ– ὄχι μόνο δὲν θὰ ἀδικήσουμε καὶ δὲν θὰ πλεονεκτήσουμε εἰς βᾶρος κανενὸς ἀνθρώπου, ἀλλὰ πολὺ περισσότερο θὰ προτιμοῦμε νὰ ἀδειάζουμε συνεχῶς τὸν ἑαυτὸ μας, γιὰ νὰ γεμίζουμε τοὺς ἄλλους καὶ νὰ ἀναπαύουμε τὸν Θεό. Σέ αὐτὸ τό αὐτοπροαίρετο ἄδαισισμα εἶναι κρυμμένη ἡ λύση ὅλων τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων, ἡ εὐτυχία, ὁ ἀληθινὸς πλοῦτος καὶ ἡ αἰώνια ζωὴ.

Ἀρχιμ. Π. Κ.

18 Νοεμβρίου 2012: ΚΥΡΙΑΚΗ Θ΄ ΛΟΥΚΑ
Πλάτωνος μεγαλομάρτυρος († 306). Ῥωμανοῦ μάρτυρος († 308), Ζακχαίου διακόνου (†
307), Ἀναστασίου νεομάρτ. ἐκ Παραμυθίας († 1743).
Ἰησος: βαρύς – Ἑωθινόν: Β΄ – Ἀπόστολος: Ἐφεσ. β΄ 14-22 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιβ΄ 16-21, ν΄ 8.
Η ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 25 Νοεμβρίου, ΙΓ΄ Λουκά.
Ἀπόστολος: Γαλ. γ΄ 23 - δ΄ 5 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη΄ 18-27.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

Ἡ Ἀποστολική Διακονία θέλοντας νά συμβάλῃ στήν καλλίτερη κατάρτιση ὄσων βοηθοῦν τό κατηχητικό καί ἐνοριακό ἔργο ἢ ἀσκοῦν ἐκπαιδευτικό καί κοινωνικό λειτούργημα, συνεχίζει τή λειτουργία τοῦ ἐπιμορφωτικοῦ Σεμιναρίου Κατηχήσεως.

Γιά πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ἀπευθύνονται:

α. στό Γραφεῖο Κατηχήσεως καί Νεότητας τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272.347-346-348 καί

β. στήν ἴσοσελίδα τοῦ Ὄργανισμοῦ, www.apostoliki-diakonia.gr στήν ἐνότητα Κατήχηση.

Νέα ἔκδοση ἀπό τήν Ἀποστολική Διακονία

ΜΙΚΡΟΝ ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ ἢ ΑΓΙΑΣΜΑΤΑΡΙΟΝ

Ἰδιαίτερα χρήσιμη θά ἀποδειχθεῖ ἡ παροῦσα λειτουργική ἔκδοση στους ἱερεῖς μας γιά τήν τέλεση τῶν ἱερῶν Μυστηρίων καί Ἀκολουθιῶν. Τό πρακτικό σχῆμα τῆς, 12x16,5 ἑκατ., τά εὐανάγνωστα τυπογραφικά στοιχεῖα, ἡ δίχρωμη ἐκτύπωση, ἡ ποιότητα χάρτου, καί ἡ χρυσόδετη βιβλιοδεσία τό καθιστοῦν ἀπαράιτητο σέ κάθε κληρικό.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 π.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Παρασκευή καί ὥρα 5.30 π.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τούς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Λειτουργίας: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ἰσοπέδιο τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr